

tomenschema toepassen; bij deze kwestie speelt de imponderable factor van de verwachtingen een bijzonder grote rol en deze factor zal anders werken onder verschillende omstandigheden (b.v. aan het einde van de hausse wordt de beweging weer omkeerbaar, omdat de elasticiteit van de verwachtingen negatief wordt; maar welke prognost weet precies, wanneer het einde van de hausse zal vallen?). Hier is dus uiterste voorzichtigheid geboden.

Tenslotte: wat is het karakter van het begrip monetair evenwicht in het kader van de structuurtheorie? Een onderscheid tussen de methoden van het monetaire evenwicht en het inkomensevenwicht verliest hier iedere zin, omdat de inkomensperiode slechts een zo kleine fractie is van de golflengte van de kondratieff, dat het verschil met de ideaaltypisch-simultane methode van Koopmans in het niet verzinkt. De structuurtheorie laat o.a. zien, hoe Y kan groeien (dus: *zich wijzigen*) onder permanente handhaving van de gelijkheid $S = I$. Eén en ander doet het vermoeden rijzen, dat de methode-Holtrop, gezuiverd volgens Goedharts aanwijzingen (p. 282 e.v.), bij de structuurpolitiek nog aan praktische relevantie wint. Die van Witteveen wordt dan, gelijk wij hebben gezien, minder bruikbaar.

ERRATA

in deel I van het artikel over „Monetair evenwicht en inkomensevenwicht” door Dr. F. J. de Jong, opgenomen in het Juninummer, blz. 421 t/m 445.

-
- Blz. 424: de onderste regel van de gewone tekst is weggevallen; deze regel had moeten luiden: „baarheid van dit artikel stellig niet ten goede komt, zie ik hiertoe”.
- Blz. 425, regel 7 van boven: „geleden”, lees: „gelden”.
- Blz. 426, regel 4 van onderen: tussen „werk” en „(z.g.” in te voegen: „gebaseerde”.
- Blz. 436, voetnoot 21: dubbele punt moet geschrapt.
- Blz. 444, regel 4 van boven, moet als volgt luiden: „inkomen), en de ontvangsten van de productiehuishouding we”.
- Blz. 444, regel 6 van boven: achter „inkomen” haakje sluiten.
- Blz. 445, § 4, kleine letters, regel 10 van boven: „voetspoord”, lees: „voetspoor”.
-